

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

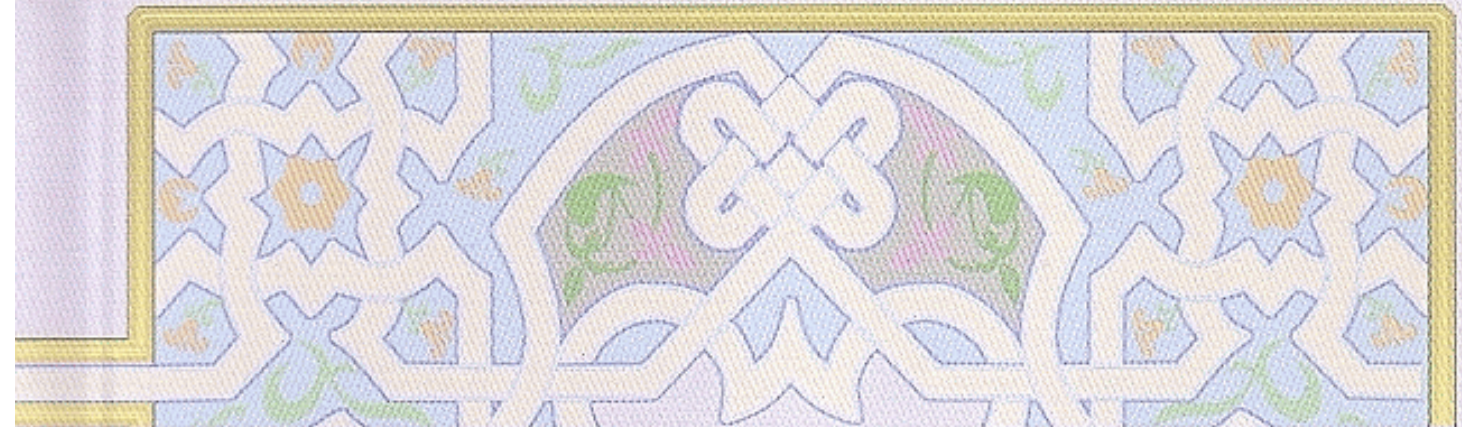
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SİHİR YAPMANIN VE KÂHİNLİKTE BULUNMANIN HÜKMÜ

Yazan

Abdulaziz b. Abdullah b. Baz

Çeviren

Muhammed Sahin

**SİHİR YAPMANIN VE KÂHİNLİKTE
BULUNMANIN HÜKMÜ**

Yazan

Abdulazîz b. Abdullah b. Bâz

Çeviren

Muhammed Şahin

TAKDİM

Hamd, yalnızca Allah'adır.Salât ve selâm kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed'e olsun.

Son zamanlarda bâzı ülkelerde doktor olduklarını, hastaları sihir ve kâhinlik yoluyla tedâvi ettiklerini iddiâ eden hokkabazların yaygınlaşması ve halk arasında bazı saf ve câhil insanları sömürmelerinden dolayı bu durumun Allah Teâlâ'dan başkasına bağlanmak, Allah Teâlâ ile Rasûlü Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-'in emirlerine karşı gelmek olduğundan, İslâm ve müslümanlar için ne kadar büyük tehlike arzettiğini Allah rızâsı için müslümanlara açıklamayı uygun gördüm.

Allah Teâlâ'dan yardım dileyerek derim ki :

İslâm âlimleri, hastalıktan kurtulmak için tedâvi olmanın câiz olduğunda ittifak etmişlerdir.Bir müslümanın iç hastalıkları uzmanı bir doktora veya ameliyat olmak için bir cerraha veya sinir hastalıkları uzmanı bir doktora veyahut başka bir hastalık uzmanı doktora teşhis ve tedâvi olmak amacıyla gitmesi ve doktorun hastalığına uygun olarak verdiği ilâçları almasında dînen herhangi bir sakınca

yoktur. Çünkü bu, sebeplere sarılmak demektir ki Allah'a tevekküle ters düşmez.Şüphesiz ki Allah Teâlâ her hastalıkla birlikte o hastalığın ilâcını da indirmiştir.Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilemez.Ancak Allah Teâlâ kullarının hastalıklarının şifâsını onlara haram kıldığı şeylerde yaratmamıştır.

Dolayısıyla bir hastanın, hastalığını kendisine haber vermesi için gaybî şeyleri bildiklerini iddiâ eden kâhinlere gitmesi câiz değildir.Aynı şekilde onların haber verdiklerini tasdik etmesi de câiz değildir.Çünkü onlar, bilinmeyen hakkında konuşmaktadırlar veya istediklerini elde etmek için cinlerden yardım almaktadırlar.Eğer gaybî bildiklerini iddiâ ederlerse, bunların hükmü küfür ve sapıklıktır.

Nitekim Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))

[رواه مسلم]

“Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz.”¹

Ebû Hureyre'den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan bir hadiste ise, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır :

¹ Müslim

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))

[رواه أبو داود]

“Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”¹

Başka bir hadîste ise şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى

مُحَمَّدٍ ﷺ)) [رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

“Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”²

İmrân b. Husayn'dan-Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan bir hadiste ise, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطْيَرَ أَوْ تُطِيرَ لَهُ أَوْ تُكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ

لَهُ وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))

[رواه البزار بإسناد جيد]

“(Bir şeyi) uğursuzluk sayan veya kendisi için

¹ Ebû Dâvûd

² Hadîsi Sünen Sâhipleri rivâyet etmiş, Hâkim de hadîsin sahîh olduğunu belirtmiştir.

saydıran, kâhinlikte bulunan veya kendisi için bulunduran, sihir yapan veya yaptıran bizden değildir. Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şeyi sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur.”¹

Bu hadîsler, falcı, kâhin, sihirbaz ve bu gibi kimselere giderek onlara bir konuda soru sormayı ve onları tasdik etmeyi yasaklamakta ve bunu yapanları da (cehennem azabıyla) tehdit etmektedir. Müslüman yöneticilere, İslâm dâvetçilerine, diğer güç ve yetki sahibi kimselere düşen görev; kâhin ve falcı gibi kimselere gitmeyi yasaklamak, çarşı ve pazarlarda bu işlerle uğraşanları engellemek, bu duruma sert bir şekilde karşı koymak ve onlara gidenleri de yasaklamak gerekir. Bazı şeylerde doğru olduklarına ve pekçok insanın onlara gittiklerine aldanmasınlar. Çünkü onlara gidenler, câhil kimselerdir. İnsanların bu kimselerin sözüne aldanması câiz değildir. Çünkü Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- onlara gidip bir şey sormayı ve onları tasdik etmeyi yasaklamıştır. Bu, büyük bir kötülük, çok tehlikeli ve neticesi vahim olan bir olaydır. Çünkü onlar, yalancı ve günahkâr kimselerdir.

¹ Hadîsi Bezzâr “ceyyid” bir senedle rivâyet etmiştir.

Yine bu hadîsler, gaybı bildiklerini iddiâ ettiklerinden dolayı kâhin ve sihirbazın kâfir olduğuna delâlet eder.

Yine, kâhin ve sihirbaz, gâyelerine ulaşmak için cinlere hizmet edip onlara ibâdet etmedikçe, cinler onlara yardım etmezler. Allah'tan başkasına ibâdet etmek ise, Allah'ı inkâr etmek ve ona ortak koştur. Gaybı bildiklerini iddiâ ettikleri şeylerde onları tasdik eden de aynı onlar gibidir.

Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem-bu gibi şeylerle uğraşan herkesten berîdir. Bir müslümanın tılsımlı sözlerle ve kurşun dökerek veya buna benzer hurâfelerle tedâvi ettiklerini iddiâ edenlere gidip onlara boyun eğmesi câiz değildir.

Çünkü bu, kâhinlik ve gerçekleri insanlardan gizlemektir. Bu duruma râzı olan kimse, onların bâtil ve küfür olan bu işlerine yardım etmiş demektir.

Yine bir müslümanın bu gibi kimselere gidip onlardan gelecekte oğlu veya yakınıyla kimin evleneceğini, karı ile koca arasında veyahut âile içerisinde sevgi, vefâkârlık veya düşmanlık, ayrılık ve buna benzer meselelerde gelecekte olabilecek şeyleri sorması câiz değildir. Çünkü bu, Allah'tan başka hiç kimsenin bilemediği gaybtan haber vermek demektir.

Sihir, insanı küfre götüren haramlardandır.

Nitekim Allah Teâlâ, iki melek ile ilgili olarak Bakara sûresinde şöyle buyurmaktadır:

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [سورة البقرة من الآية: ١٠٢]

“ O iki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip uyarmadıkça) hiç kimseye sihir ilmini öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğrenirlerdi. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih edip hakkı terkeden Yahûdiler) âhirette (hayırdan yana) nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü’ne îmana karşılık) kendilerini sattıkları şey (sihir), ne kötüdür. Keşke bunu anlasalardı.”¹

¹ Bakara Sûresi:102

Bu âyet, sihir yapmanın küfür olduğunu ve sihirbazların da sihir yoluyla karı ile kocanın arasını açtığına delâlet etmektedir. Yine bu âyet, sihirbazın bizzat kendisinin fayda veya zarar vermede etkili olmadığını, ancak Allah'ın takdir ettiği kevnî irâdesiyle sihrin etkili olduğuna delâlet etmektedir. Çünkü hayır ve şerrin her türlüşünü yaratan, Allah Teâlâ'dır.

Sihir ilmini müşriklerden miras olarak alan, bununla saf ve câhil insanları aldatan bu iftirâcıların zararı ne kadar büyük, hâli de ne kötü bir hâldir.

Biz, ancak Allah içiniz ve ancak O'na döneriz. O (dost olarak) bize yeter ve O, ne güzel vekildir.

Yine bu âyet, sihir ilmini öğrenenlerin kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrendiklerini, kıyâmet gününde ise Allah Teâlâ katında hayırdan yana nasiplerinin olmadığına delâlet etmektedir. Bu büyük tehdit, kendilerini düşük bir ücret karşılığında sattıklarından, dünya ve âhirette büyük bir hüsrâna uğrayacaklarına delâlet etmektedir.

Bu sebeple Allah Teâlâ onları yermiş ve âyetin sonunda şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

“(Allah ve Rasûlü’ne îmana) karşılık kendilerini

sattıkları şey (sihir), ne kötü şeydir.Keşke bunu anlasalardı.”

Allah Teâlâ'dan,sihirbaz,kâhin ve benzeri hokkabazların şerrinden bizleri uzak tutmasını ve bize âfiyet vermesini dileriz.

Yine Allah Teâlâ'dan müslümanları onların şerrinden korumasını ve insanların bu kimselerin zararlı ve çirkin emellerinden emin bir hayat yaşayabilmesi için bunlar hakkında Allah'ın hükmünü uygulamakta müslüman yöneticileri muvaffak kılmasını dileriz.Şüphesiz ki Allah, cömerttir, dilediğine karşılıksız verir, kerimdir.

Allah Teâlâ, vukû bulmadan önce, sihrin şerrinden korunmayı kullarına meşrû kılmış, sihir vukû bulduktan sonra da kullarına rahmet, lütuf ve nimetinin kemâli olarak nasıl tedâvi olmaları gerektiğini onlara açıklamıştır.

Aşağıdaki şeyler, vukû bulmadan önce sihrin tehlikesinden nasıl korunulması gerektiğini ve vukû bulduktan sonra da dînen mübah olan tedâvisini açıklamaktadır.

Vukû bulmadan önce sihrin tehlikesinden korunmanın en önemli ve en faydalı yolu nedir?

Dînen meşrû olan Kur'an ve sünnette belirtilen duâ ve zikirlerle şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan sûre ve duâları

okuyarak korunmaktır.

Bu zikir, duâ ve âyetlere gelince bunlar:

1-Farz namazların hemen akabinde selâmdan sonra Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'den haber verilen duâları okuduktan sonra Âyetel-Kürsî'yi okumaktır.

2-Uykudan önce Âyetel-Kürsî'yi okumak, sünnettir. Çünkü Âyetel-Kürsî, Kur'anın en büyük âyetidir.

Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmaktadır:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [سورة البقرة الآية: ٢٥٥]

“Allah, odur ki kendisinden başka hakkıyla ibâdet edilecek hiçbir ilâh yoktur.O, Hayy’dır, Kayyûm’dur. Kendisine ne bir uyuklama, ne de bir uyku gelir. Gökte ve yerde ne varsa hepsi O’nun mülküdür.İzni olmadan hiç kimse, O’nun yanında başkasına şefâat edemez.O’nun ilmi, (kâinâta olmuş, şu an olmakta olan ve gelecekte olacak) her şeyi kuşatmıştır.O, kullarının (gelecekte yapacaklarını ve geçmişte yaptıklarının) hepsini bilir.O bildirmediikten sonra

yarattıklarından hiç kimse, O'nun ilmine erişemez. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri içine alır. Gökleri ve yeri korumak O'na zor gelmez. (O, zâtı ve sıfatları ile bütün yarattıklarından) yüce ve büyüktür." ¹

3- Şu üç sûreyi de farz namazların akabinde okumak, sihirden korunmanın yollarındandır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [سورة الإخلاص]

"(Ey Muhammed!) De ki: (Ulûhiyetin yegâne sâhibi ve ulûhiyette kendisine ortak koşulamayan) Allah birdir. Her muhtâcın maksûdu O'dur (ihtiyaç ve istekleri gideren ancak O'dur). O doğurmamıştır ve doğurulmamıştır (O'nun ne oğlu, ne babası, ne de eşi vardır). (İsim, sıfat ve fiillerinde) O'nun dengi hiç kimse yoktur." ²

¹ Bakara Sûresi:255

² İhlâs Sûresi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [سورة الفلق]

"(Ey Muhammed!) De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden, düğümle- re üfleyen büyücü kadınların şerrinden ve (Allah'ın insanlara bahşettiği nimetleri kıskanıp o nimetlerin onlardan yok olmasını isteyen) hasetçinin şerrinden, gecenin karanlığını ağartan sabahın Rabbine sığınırım." ¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ [سورة الناس]

"(Ey Muhammed!) De ki: İnsanların (bütün işlerini çekip çeviren) melikine, (O'ndan başka hakkıyla ibâdet edilecek hiçbir ilâh olmayan) insanların

¹ Felak Sûresi

ilâhına, (gaflet ânında insana vesvese veren, ancak Allah'ın adının anıldığı zaman gizlenen) insanların kalplerine şer (ve şüphe sokan) sinsi şeytanın şerrinden, cin ve insan şeytanlarından, (kötü vesveseleri tek başına gidermeye kâdir olan) insanların Rabbine sığınırım." ¹

4- İhlâs, Felak ve Nâs sûrelerini, sabah ve akşam namazının farzından sonra ve uykudan önce üçer defa okumak, sihirden korunmanın yollarındandır.

5- Bakara sûresinin son iki âyetini akşamleyin okumak da sihirden korunmanın yollarındandır:

﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿سورة البقرة : ٢٨٥ - ٢٨٦﴾

¹ Nâs Sûresi

Rasûl (Muhammed) Rabbinden kendisine indirilene (Kur'an'a) î mân etti. Mü'minler de î mân ettiler. Onların hepsi Allah'ın (yegâne Rab ve ilâh olduğuna, celâl ve kemâl sıfatlara sâhip olduğuna), (kıymetli) melekleri olduğuna, kitaplar indirdiğine, insanlara peygamberler gönderdiğine î mân ettiler. Biz, peygamberlerden hiçbirisini (diğerinden) ayırt etmeyiz (bazısına î mân edip, bazısını inkâr etmeyiz. Bilâkis hepsine î mân ederiz). Allah'ın Rasûlü ve mü'minler şöyle de dediler: (Ey Rabbimiz! Vahyettiklerini) işittik ve ona itaat ettik. Ey Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Dönüşümüz ancak sanadır. Allah kimseye gücünün yetmeyeceği bir şeyi yüklemez. Her kim hayır işlerse, karşılığında hayır görecektir. Her kim de kötülük işlerse karşılığında kötülük görecektir. Ey Rabbimiz! (Bize farz kıldığın bir şeyi) unutur veya (yapmamızı yasakladığın bir şeyi yapmak sûretiyle) hata edersek, bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden önceki (âsi topluluklara cezâ olsun diye) yüklediğin zor işleri bize de yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği şeyleri yükleme. Günahlarımızı affet. Bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızsın (her

şeyimizin sâhibi ve işlerimizi yönetensin).İnkâr edenlere karşı bizi muzaffer kıl." ¹

6- Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunan bir hadîste, o şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ))

“Her kim, geceleyin Âyetel-Kürsî’yi okursa, (Allah tarafından gönderilen) bir melek onu korur ve sabaha kadar şeytan ona yaklaşılamaz.”

7- Başka bir hadîste ise şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ))

“Her kim, geceleyin Bakara sûresinin son iki âyetini okursa, o iki âyet onu her türlü kötülüklerden korur.”

8- Herhangi bir evde veya çöl, hava ve deniz gibi yerlerde konakladığında, gece-gündüz yarattığı şeylerin şerinden bol bol Allah'ın noksansız kelimelerine sığınmak da şeytanın şerrinden Allah'a sığınmanın yollarındandır.

Nitekim Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmaktadır :

¹ Bakara Sûresi:285-286

((مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))

“Her kim, bir yerde konakladığında; “Yarattığı şeylerin şerrinden Allah’ın noksansız kelimelerine sığınırım” derse, oradan ayrılana kadar hiçbir şey kendisine zarar veremez”.

9- Rasûlullah-sallâhu aleyhi ve sellem-’den sahîh olarak rivâyet olunan hadîste teşvik edildiği ve bunun her türlü kötülükten kurtuluş olduğu için, sabah ve akşamın ilk vakitlerinde müslümanın üç defa şöyle duâ etmesi de Allah’a sığınmanın yollarındandır :

((بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ))

“Yerde ve gökte, adıyla hiçbir şeyin zarar veremediği Allah’ın adıyla.O, (her şeyi) hakkıyla işiten ve bilendir.”

Bu zikirlerle şeytanın şerrinden Allah’a sığınılan duâ ve sûreleri devâmlı okumak ve buna kalben inanmak, Allah’a güvenip O’na dayanmak ve bu duâ ve sûrelerin delâlet ettiği anlamı gönülden kabul etmek, sihir ve diğer şeylerin şerrinden korunmanın en büyük sebeplerindendir.

10- İnsanın, başına gelen zararı kaldırıp hastalığını gidermesi için Allah'a boyun eğmesi ve O'na yalvararak ondan istemesi de sihir vukû bulduktan sonra onu ortadan kaldırmanın en büyük silahıdır.

11- Sihir ve benzerî hastalıkları tedâvi etmek amacıyla Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'den sâbit olan ve ashâbını rukye ile tedâvi ettiği duâlardan birisi de şudur:

((اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اُذْهِبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا))

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı giderip şifâ ver.Çünkü ancak sen şifâ verirsin.Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın”.

Bu duâyı üç defa tekrarlar.

12- Yine bu rukyelerden birisi de Cebrâîl-aleyhisselam-'ın Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'i rukye ile tedâvi ederken üzerine okuduğu şu duâyı okur:

((بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اَللّٰهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ))

“Allah’ın adıyla. Sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin

üzerine okurum.Allah sana şifâ versin.Allah'ın adıyla senin üzerine okurum.”

Bu duâyı da üç defa tekrar eder.

13- Vukû bulduktan sonra sihri tedâvi etmenin yollarından birisi de kendisine sihir yapıldığından dolayı eşine yaklaşamayan kimse için faydalı olan tedâvi şeklidir ki bu tedâvi için yedi tane sidir ¹ ağacının yaş yaprağından alır.

Onu taş veya benzeri bir şeyle öğütüp yıkanacak miktarda bir suya koyarak karıştırır.Suyun içine Âyetel-Kürsî'yi, Kâfirûn, İhlâs, Felak ve Nâs sûreleriyle, A'râf sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur :

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴾
 ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿فَغُلِبُوا هُنَا لَكَ وَأَنْقَلَبُوا صَغِيرِينَ﴾
 [سورة الأعراف الآيات: ١١٧-١١٩]

“Biz Mûsâ'ya (elindeki) asanı (yere) at! Diye vahyettik.Asasını (yere) atınca, bir de baktılar ki bu asa, onların (doğru gösterdikleri aslında bâtil olan) uydurdıkları şeyi yakalayıp yutuyor.Böylelikle (Mûsâ'nın Allah'ın elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları şey boşa gitmiş oldu.Sihirbazlar

¹ “Sidir”, Trabzon hurmasına benzeyen, meyvesi alıç ağacının meyvesine benzeyen bir bitkidir.“Sidir” ağacının meyvesine ise “Nebk” denir. (Mütercim)

orada (toplandıkları yerde) mağlup oldular. Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelîl olarak geri döndüler.”¹

Yûnus sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur :

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ
الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُوهٗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿[سورة يونس الآيات: ٧٩-٨٢]

“Firavun: Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (iplerinizi ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (iplerini ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): “Sizin getirdiğiniz şey, sihirdir. Allah onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez”, dedi. Allah, günahkârların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır.”²

Tâ Hâ sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur :

¹ A'raf Sûresi: 117-119

² Yûnus Sûresi: 79-82

﴿قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ بِخَيْلٍ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا﴾ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿[سورة طه : 65- 69]﴾

“(Sihirbazlar) **dediler ki: Ey Musâ! Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atanlar olalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar iplerini ve sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebiyle, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ’ya): ‘Korkma, (sihirbazlara, Firavun ve askerlerine) üstün gelecek olan muhakkak ki sensin’, dedik. ‘Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun. (Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) iflâh olmaz.’** (1)

Yukarıda zikredilen âyetleri suyun içine okuduktan sonra bu sudan üç defa içer, geri kalan kısmıyla da yıkanır. Böylelikle -Allah'ın izniyle- hastalık kendisinden gider. Gerek

¹ Tâ Hâ Sûresi: 65-69

duyduğunda, bu şekilde hastalık gidene kadar iki defa veya daha fazla yapmasında bir sakınca yoktur.

Sihrin başka bir tedâvi yolu da sihir yapılan yeri, dağı veya sihrin bulunduğu yeri öğrenmek için çaba harcamaktır ki bu yol, sihrin giderilmesi için en faydalı yoldur. Sihrin yapıldığı yer bilinir ve oradan çıkarılıp imhâ edilirse, sihir derhal bozulur.

Bu saydıklarımız, sihirden korunma ve tedâvi olmanın yollarındandır.

Başarı Allah'tandır.

Kurban kesmek sûretiyle cinlerle şeytanlara yaklaşmak veya başka bir yolla onlara yaklaştırmaya çalışan sihirbazların yaptıkları tedâvi şekline gelince, bu amel câiz değildir. Çünkü bu, şeytanın işidir, büyük şirktir. Müslümana düşen görev; bundan şiddetle sakınmaktır.

Aynı şekilde kâhin, müneccim ve hokkabazlara gidip onlara soru sormak sûretiyle tedâvi olmak, söylediklerini yerine getirmek asla câiz değildir. Çünkü onlar, Allah'a inanmayan ve gaybı bildiklerini iddiâ etmek sûretiyle insanları aldatan yalancı ve günahkâr kimselerdir. Bu kitapçığın başında da zikrettiğimiz gibi, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- onlara giderek bir şey hakkında soru sormaktan ve söylediklerini tasdik etmekten şiddetle sakındırmıştır.

Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'e sihiri sihirle çözmek hakkında soru sorulduğunda o şöyle buyurmuştur:

“Sihiri sihirle çözmek (neşra), şeytanın amelindendir.”¹

Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'in bu sözünden kasıt; câhiliyye devri insanların sihiri sihirle çözmeye çalıştıkları yoldur ki onlar sihirbaza gidip o sihrî çözmelerini ister veya başka bir sihirbazdan sihiri, o sihirin bir benzeriyle çözmelerini

¹ Hadîsi, İmâm Ahmed ve Ebû Dâvûd ceyyid bir isnadla rivâyet etmişlerdir.

isterlerdi.

Daha önce de belirtildiği gibi sihiri bozmak için, şer'î rukye, teavvuzât (şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan sûre ve duâlar) ve mübah olan ilaçları kullanmakta bir sakınca yoktur. İbn-i Kayyim ve Abdurrahman b. Hasan *"Fethul-Mecîd"* adlı eserinde ve diğer başka âlimler bunun câiz olduğunu belirtmişlerdir.

Allah'tan, müslümanları her türlü kötülükten uzak tutmasını, dînlerini korumasını, onları dînlerinde bilgili kılmasını ve Allah'ın dînine aykırı olan şeylerden onları uzak tutmasını dileriz.

Allah'ın salât ve selâmı, O'nun kulu ve elçisi Muhammed'e, âline ve ashâbına olsun.

Kadının kocasına sihir yapmasının hükmü ¹

Abdulazîz b.Bâz'dan, kıymetli kardeşime...

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

Yeni eşinizle cinsel ilişkiye girmek istediğinizde, sihir yapıldığı için eşinizle cinsel ilişkiye giremediğinizi, yeni eşinizle cinsel ilişkiye engel olan şeyin eski eşinizin yapmış olduğu sihir olduğunu ve bunu bir âlime sorduğunuzu belirttiğiniz tarihsiz mektubunuz bana ulaştı.Allah da sizi doğru yola ulaştırsın. Sormuş olduğunuz meselenin hükmü mâlumdur.

Bunun cevabı şöyledir:

Eski eşiniz bunu yaptığını itiraf eder veya bu işi yaptığı şahitlerle apaçık ortaya çıkarsa, hiç şüphe yok ki çok çirkin bir iş işlemiş olur ki bu iş, küfür ve dalâlettir.Çünkü eşinizin yaptığı iş, haram olan sihirdir.Sihirbaz ise, Allah Teâlâ'nın şu emri uyarınca kâfirdir:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ

¹ Bu fetvâ, müellifin 9/11/1387 Hicrî yılında kendi bürosundan yayımlanmıştır.

بِضَارَيْنَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا
شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿[سورة البقرة الآية: ١٠٢]

“(Yahûdiler) Süleymân’ın hükümrânlığı zamanında şeytanların sihirbazlara söylediklerine uydular. Oysa Süleymân-aleyhisselâm- sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Ancak şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek sûretiyle) kâfir oldular. (Yine Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil’de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular. O iki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip uyarmadıkça) hiç kimseye sihir ilmini öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğrenirlerdi. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih edip hakkı terkeden Yahûdiler) âhirette (hayırdan yana) nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü’ne îmâna karşılık) kendilerini sattıkları şey (sihir), ne

kötüdür. Keşke bunu anlasalardı.”¹

Bu âyet uyarınca sihir yapmak, küfür; sihirbaz ise kâfirdir. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri yapmalarının gâyesi de karı ile kocanın arasını açmaktır. Bundan dolayı sihirbazların kıyâmet günü, Allah'ın (azabından) kurtulmak için hiçbir kurtuluş yolu yoktur.

Nitekim sahîh bir hadîste Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ. قِيلَ: وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ))

“(İnsanı) helâk eden yedi şeyden sakının. Sahâbe: O yedi şey nedir, Ey Allah'ın Rasûlü? diye sordular. Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki: ‘Allah’a ortak koşmak (şirk), sihir yapmak, Allah'ın öldürmeyi haram kıldığı cana haksız yere kıymak, fâiz yemek, yetim malı yemek, (kâfirlere karşı) savaşırken cephe-den kaçmak ve iffetli, gâfil mü'min kadınlara zinâ isnâdında bulunmak.”

Sorunuzdan anlaşıldığına göre, sana ilaç veren şeyh de

¹ Bakara Sûresi:102

o kadın gibi sihirbazdır.Çünkü sihir işlerine ancak sihirbazlar muttali olurlar.Aynı zamanda, şeyh denilen bu zât; birçok işte gayptan haber verdiğini iddiâ eden falcı ve kâhinler gibidir.Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'in şu emri gereği, müslümanın bu gibi kimselerden şiddetle sakınması ve söylediklerini tasdik etmemesi gerekir :

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))

[رواه مسلم]

“Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz.”¹

Yine bir hadîste şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ

مُحَمَّدٍ ﷺ)) [رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

“Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed -sallallâhu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur.”²

Sana düşen görev; senden sâdır olanlara tevbe edip pişman olman ve adı geçen şeyh ile ilk eşini, “İyiliği

¹ Müslim

² Hadisi Sünen Sâhipleri rivâyet etmiş, Hâkim de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.

emretme ve kötülükten alıkoyma heyeti" ile "*Şeriat mahkemesi başkanına*" ¹ haber vermendir. Böylece şeriat mahkemesi ile iyiliği emretme kötülükten alıkoyma heyeti onları bu işten alıkoyabilsin. Başına böyle bir olay geldiği zaman, sana dînî ilâcı tavsiye edebilmeleri için gerçek İslâm âlimlerine gidip sormalısın.

Allah Teâlâ, bizi ve seni dînde bilgili kılıp İslâm dîni üzere sebât kılsın ve İslâma aykırı olan şeylerden uzak tutsun. Şüphesiz ki O, cömerttir, kerîmdir.

Allah'ın selâmı, rahmet ve bereketi üzerinize olsun.

¹ "*İyiliği Emredip Kötülükten Alıkoyma Heyeti*" ile "*Şeriat Mahkemesi*", yazarın ülkesi S.Arabistan'dadır. (Mütercim)

Sihirbaz ve kâhinlere giderek onlara bir konuda soru sormanın hükmü:

Soru:

Yemen'in bazı bölgelerinde kendilerine "*Seyyid*" adı verilen insanlar, hokkabazlık ve buna benzer İslâm dînine aykırı olan bazı şeyler yapmakta ve insanlardaki müzmin hastalıklara şifâ verdiklerini iddiâ etmektedirler. Bunun için de kimisi kendisine hançer saplamakta ve sapladığı yeri kendisine hiçbir zarar vermeden iyileştirmekte, kimisi de dilini kesmekte ve kestiği dilini yerine iâde ederek hastalıkları tedâvi ettiğini kanıtlamaya çalışmaktadır. Bu kimselerin kimisi namaz kılmakta, kimisi de kılmamaktadır.

Aynı şekilde, bu kimseler kendi aşiretlerinden olmayan kadınlarla evlenmeyi kendilerine helâl saymakta, ancak başka birisinin kendi aşiretlerinden evlenmesini helâl saymamaktadırlar.

Hastaları tedâvi ederlerken, duâlarında atalarından birisinin adını anıp: "*Yâ Allah, Yâ filân*" demektedirler.

Eskiden insanlar bunlara saygı duyar, onları olağanüstü insanlar ve Allah'ın yakın kulları sayar, hatta onları Allah'ın adamları diye adlandırırlardı. Şimdi ise insanlar onlar hakkında iki kısma ayrıldılar :

Bir kısmı onlara karşı gelmekte ki bunlar genç ve kültürlü kimselerdir.

Bir kısmı da hâlâ onlara bağlı kalan yaşlı ve câhil kimselerdir. Sizden bu konuda bize gerçeği açıklamanızı istirham ederiz.

Cevap:

Bu gibi kimseler, çirkin işleri ve bâtil davranışları olan bazı sapık fırkalardır.

Aynı şekilde, gaybı bildiklerini iddiâ eden, cinlere hizmet ederek onlara ibâdet eden, sihir yapmak sûretiyle insanları aldatmalarından dolayı bunlar falcılar gürûhündandır.

Nitekim Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem- bunlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))
[رواه مسلم]

“Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz.”¹

Allah Teâlâ, Musa ile Firavun arasında geçen kıssada sihir hakkında şöyle buyurmaktadır :

¹ Müslim

﴿ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ

وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴾ [سورة الأعراف الآية: ١١٦]

“(Musa, sihirbazlara): ‘Siz (önce) atın’ dedi. Onlar, (ipleri ve sopalarını yere) atınca, insanların gözlerini büyülediler (yaptıkları şey onlara gerçek gibi gösterildi. Halbuki yapılanlar, yapmacık ve hayalden başka bir şey değildi). Onları korkutup büyük bir sihir gösterdiler.”¹

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))

[رواه أبو داود.]

“Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”²

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى

مُحَمَّدٍ ﷺ)) [رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

“Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’anı) inkâr etmiş olur.”³

¹ A’raf Sûresi: 116

² Ebû Dâvûd

³ Hadisi Sünen Sâhipleri rivâyet etmiş, Hâkim de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.

Daha önce ve yukarıda zikredilen hadîsler uyarınca, sihirbazlara gidip onlara bir şey sormak câiz değildir.

Allah'tan başkasına duâ edip O'ndan başkasından yardım istemelerine veya atalarıyla kendilerinden önceki nesillerin kâinattaki olaylarda söz sahibi olduklarını, hastaları iyileştirdiklerini, ölü oldukları veya hazırda olmadıkları halde, duâ edenlerin duâlarına icâbet ettiklerini iddiâ etmelerine gelince, bunların hepsi Allah'ı inkâr etmektir, büyük şirktir. Müslümanın onlara engel olması, onlara gidip bir şey hakkında soru sormaması ve söylediklerini tasdik etmemesi gerekir. Çünkü onlar, böyle yapmakla kâhinlik ve falcılık işiyle Allah'tan başkasına ibâdet eden, cinler, ölüler ve başkalarından yardım isteyen müşriklerin yaptıkları işi yapmaktadırlar. Güyâ o kimselerin ataları ve kendilerinden önceki nesiller olduklarını, onların başka insanlar olduklarını, onların velâyet ve kerâmet sâhibi olduklarını iddiâ etmektedirler. Oysa bunların hepsi, temiz İslâm dîninde çirkin sayılan kâhinlik ve falcılık işlerinden biri olan hokkabazlıktan başka bir şey değildir.

Kendilerine hançer saplamak ve dillerini kesmek gibi çirkin davranışlarına gelince, bunların hepsi insanları aldatmaktır. Bunlar, Kur'an ve sünnetten daha önce zikredilen

delillerin gösterdiği, dînimizin haram kılıp ondan sakındırdığı sihir çeşitlerindendir. Akli başında olan birisinin bunlara aldanmaması gerekir. Allah Teâlâ'nın Firavun'un sihirbazları hakkında:

﴿يُخَيِّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ [سورة طه من الآية: ٦٦]

“(Sihirbazlar ipleri ve sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebiyle, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor.”¹

buyurduğu gibi, bunlar sihir cinsindendir.

Bu kimseler; sihir, hokkabazlık, kâhinlik, falcılık, büyük şirk, Allah'tan başkasından yardım dilemek ve medet ummak, gaybı bildiklerini ve kâinattaki olaylarda söz sâhibi olduklarını iddiâ etmek gibi birçok işi birarada bulundurmuşlardır. Bu, Allah Teâlâ'nın haram kıldığı, hokkabazlık ve Allah'tan başka hiç kimsenin bilemediği gaybı bildiğini iddiâ etmek gibi pekçok çeşitleri olan büyük şirk ve açık küfürdür.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

[سورة النمل من الآية: ٦٥]

¹ Tâ Hâ Sûresi:66

“(Ey Muhammed!Onlara) De ki: Göklerde ve yerde, Allah’tan başka hiç kimse gaybı bilemez.”¹

Bu kimseleri bilen her müslümana düşen görev; bu durumu çirkin görüp onları bu işten yasaklaması, yaptıkları şeyin çok kötü ve çirkin olduğunu onlara belirtmesi, İslâm ülkelerinde yaşıyorlarsa, hakettikleri cezâları almaları, kötülüklerini ortadan kaldırmak, müslümanları onların bâtıl hareket ve hîlelerinden korumak için onları yetkili mercîlere bildirmesi gerekir.

Başarı, ancak Allah’tandır.

¹ Neml Sûresi:65

Halk arasında doktor bilinen ve hastalarını tedâvi ederken cinleri kullanan kimseye gitmenin hükmü:

Soru:

İnsanlardan bazı kimseler, söylediklerine göre hastalarını ilkel yolla tedâvi etmektedirler. Onlardan birisine gittiğim zaman bana şöyle dedi: “*Senin ve annenin adını yaz ve yarın tekrar bize gel*” dedi. Bir gün sonra tekrar gittiğimde bana; “*Hastalığın şu, tedâvisi ise şöyledir*”, dedi.

Yine onlardan birisi: “*Hastaları tedâvi ederken Allah’ın kelâmını kullandığını*” söylemektedir.

Bu gibi kimseler hakkındaki görüşünüz ve bunlara gitmenin hükmü nedir?

Cevap:

Hastaları tedâvi ederken böyle yapanın işlerinde cinleri kullandığını ve gaybî işleri bildiğini iddiâ ettiğini göstermektedir ki bu kimselerin yanında tedâvi olmak câiz değildir.

Aynı şekilde bu kimselere gidip onlara birşey hakkında soru sormak da câiz değildir.

Çünkü Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- bu gibi insanlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))

[رواه مسلم]

“Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz.”¹

Kâhin, falcı ve sihirbazlara gidip onlara soru sormanın ve onları tasdik etmenin haram oluşu hakkında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’den birçok hadîs rivâyet edilmiştir.

Nitekim Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem- bir hadiste bu konuda şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))

[رواه أبو داود]

“Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallahu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”²

Taşları birbirine vurmak, boncuk takmak, yerde çizgiler çizmek veya hastanın, anne ve babasının veyahut da akrabalarının isimlerini sormak sûretiyle gaybı bildiğini iddiâ edenin, Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-’in onlara gidip birşey hakkında soru sormayı ve onları tasdik etmeyi yasakladığı falcı ve sihirbazlardır.

Bu kimseler, hastaları Kur’an âyetleriyle tedâvi ettiklerini

¹ Müslim

² Ebû Dâvûd

iddiâ etseler bile bir müslümanın bu kimselerden, onlara bir şey hakkında soru sormaktan ve onların yanında tedâvi olmaktan şiddetle sakınması gerekir.

Çünkü bâtil ehli, genellikle insanları böyle aldatırlar. Bundan dolayı dediklerini tasdik etmek, câiz değildir. Böyle kimseleri tanıyanın, onlara Allah'ın hükmünü uygulayarak müslümanların onların şer ve fesadından emîn olmalarını sağlamak, insanların mallarını bâtil yolla yemelerine engel olmak için ülkesindeki kadı, emir veya *"iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma heyeti"* gibi yetkili makamlara bildirmesi gerekir.

Her şeyde kendisinden yardım dilenen, ancak Allah'tır. Güç ve kuvvet, ancak Allah'tandır.

Sihrin dîni tedâvisi:

Soru:

Bir âlimin; “kendisine sihir yapıldığını zanneden birisi, içerisinde su olan kovaya sidir ağacının yedi yaprağını koyup üzerine Felak ve Nâs sûrelerini, Âyetel-Kürsî’yi, Kâfirûn sûresini, Bakara sûresinin 102. âyeti ile Fâtiha sûresini okuması gerekir” dediğini işittim.

Böyle yapmak doğru mudur?

Kendisine sihir yapıldığını zanneden birisi ne yapmalıdır?
Bu konuda bizi aydınlatmanızı istirham ederiz.

Cevap:

Hiç şüphe yok ki sihir vardır. Bazısı gerçek gibi görünür, ancak hayâldir. Bazısı da Allah Teâlâ'nın izniyle etkili olur.

Nitekim Allah Teâlâ sihirbazlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ [سورة البقرة من الآية: ١٠٢]

“(Yahûdiler) Süleymân’ın hükümrânlığı zamanında şeytanların sihirbazlara söylediklerine uydular.Oysa Süleymân-aleyhisselâm- (sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Ancak şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek sûretiyle) kâfir oldular.(Yine Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil’de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular.O iki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip uyarmadıkça) hiç kimseye sihir ilmini öğretmezlerdi.İnsanlar, iki melekten biri ile kocanın arasını açacak şeyleri öğrenirlerdi.Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler.”¹

Sihrin tesiri vardır.Ancak bu Allah’ın kevnî irâdesiyle olur. Zirâ kâinatta olan hiçbir şey, Allah Teâlâ’nın kazâ ve kaderi olmadan vukû bulamaz.Bununla birlikte sihrin tesiri olduğu gibi ilacı da vardır.

Nitekim Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'e de sihir yapılmış, Allah Teâlâ onu sihirden kurtararak sihrin şerrinden korumuştur.Sahâbe, sihirbazın yaptığı şeyi bulup yoketmiş, böylece Allah Teâlâ peygamberini sihirbazın yaptığından

¹ Bakara Sûresi:102

uzaklaştırmıştır.

Aynı şekilde, düğümlenmiş ipler veya birbirine bağlanmış çiviler veyahut da bunun gibi sihirbazın yaptığı şeyler bulunduğu zaman yok edilir.

Çünkü sihirbazlar işleri gereği düğümlere üfürür ve çirkin emelleri için düğümlerin üzerine vururlar. Arzuladıkları şey, Allah dilerse, bazan olur, bazan da bozulur. Rabbimiz Allah Teâlâ'nın her şeye gücü yeter.

Kendisine sihir yapılan kimse akli yerinde ise bazan kendi üzerine okumasıyla sihir tedâvi edilir. Bazan da başkası tarafından kendisinin üzerine okunarak göğsüne veya başka bir yerine hafifçe üflenir ve üzerine şu sûreler okunarak tedâvi edilir:

Fâtiha sûresi, Âyetel-Kürsî, İhlas, Felak ve Nâs sûreleri ve sihirle ilgili A'râf, Yûnus ve Tâhâ sûrelerindeki âyetler okunur. Bu âyetler şunlardır:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴾
 ﴿ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴾

[سورة الأعراف : ١١٧-١١٩]

“Biz Mûsâ'ya: (Elindeki) «asanı (yere) at! Diye vahyettik. Asasını (yere) atınca, bir de baktılar ki bu asa, onların (doğru gösterdikleri aslında bâtil olan)

uydurdukları şeyi yakalayıp yutuyor. Böylece (Mûsâ'nın Allah'ın elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları şey boşa gitmiş oldu. Onlar(sihirbazlar) orada (toplandıkları yerde) mağlup oldular. Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelil olarak geri döndüler.”¹

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿ [سورة يونس : ٧٩ - ٨٢]

“Firavun: Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (iplerinizi ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (ipleri ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): “Sizin getirdiğiniz şey sihirdir. Allah onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez”, dedi. Allah, günahkârların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır.”²

¹ A'raf Sûresi: 117-119

² Yûnus Sûresi: 79-82

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَآهُمُ وَعَصِيَّتُهُمْ يَخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُا تَسْعَىٰ ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا﴾
 إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿[سورة طه: ٦٥-٦٩]

“(Sihirbazlar) dediler ki: Ey Musâ! Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar ipleri ve sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebi ile bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ’ya): ‘Korkma, üstün gelecek olan muhakkak ki sensin’, dedik. ‘Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun. (Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) asla iflâh olmaz.”¹

Ayrıca sihirle ilgili bu âyetlerle birlikte Kâfirûn, İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini okur.

İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini üçer defa tekrarlamak daha fazîletlidir. Daha sonra şifâ vermesi için Allah'a şöyle duâ eder:

¹ Tâhâ Sûresi: 65-69

((اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اَذْهَبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا))

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı giderip şifâ ver. Çünkü ancak sen şifâ verirsin. Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın”.

Bu duâyı üç defa tekrarlar. Ayrıca şu duâyı da okur:

((بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اَللّٰهُ يَشْفِيْكَ، بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ))

“Allah’ın adıyla. Sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin üzerine Rukye¹ okurum. Allah sana şifâ versin. Allah’ın adıyla senin üzerine Rukye okurum.”

Bu duâyı da üç defa tekrarlar. Hastaya âfiyet ve şifâ vermesi için Allah’a duâ eder. Rukyesinde üç defa şöyle duâ ederse, güzel olur:

((اُعِيْذُكَ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ))

“Seni, yarattığı şeylerin şerinden Allah’ın noksansız kelimelerine sığındırırım.”

¹ Rukye: Kur’an ve Sünnetten hastanın üzerine okunan duâlardır. (Mütercim).

Bütün bu sayılanlar, faydalı ilaçlardır. Kendisine sihir yapılan kimse, bu rukye ve duâyı bir miktar suya okuyup o sudan içer, geri kalanıyla yıkanır, -Allah'ın izniyle- bu, âfiyet ve şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Sidir ağacının yedi tane yeşil yaprağını öğüttükten sonra suya katıp o sudan içmesi, geri kalan kısmıyla da yıkanması yine şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Bu yol, çoğu kez denenmiş, Allah'ın izniyle fayda vermiş, biz de pekçok hastaya bunu denedik ve hastaların hepsi de Allah'ın izniyle şifâ buldu. Bu yol, kendisine sihir yapılan için faydalı bir ilaçtır. Aynı şekilde bu ilaç, kendisine sihir yapıldığından dolayı eşiyle birleşemeyen kimse için de faydalıdır. Çünkü bazı insanlar, sihir yapıldığından dolayı eşiyle birleşemeyebilir. Bu rukye ve duâyı kendi kendine okur veya başkası tarafından kendisinin üzerine okunur veyahut da suya okuduktan sonra bir miktarını içip geri kalan kısmıyla da yıkanır, kendisine sihir yapılan veya eşiyle cinsel ilişkiye giremeyen kimse için Allah'ın izniyle yararlı olur. Bütün bunlar, şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Ancak şunun iyice bilinmesi gerekir ki şifâ veren yalnızca Allah Teâlâ'dır. O'nun her şeye gücü yeter. Hastalık da, ilâcı da yalnızca Allah Teâlâ'nın elindedir. Her şey, O'nun kazâ ve kaderiyle olur.

Nitekim sahîh bir hadîste Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أُنْزِلَ لَهُ شِفَاءٌ عِلْمُهُ مَنْ عِلْمُهُ وَجَهْلُهُ مَنْ جَهْلُهُ))

“Allah Teâlâ, hiçbir hastalık vermemiştir ki o hastalığın ilacını da vermiş olmasın. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilemez.”

Bu, Allah Teâlâ'nın bir lütfudur.

Başarıya ulaştıran ve doğru yola ileten, ancak Allah'tır.

Cinin, insanın bedenine girebileceği gerçeğini beyan etmek ve bunu inkâr edene verilecek reddiye ⁽¹⁾:

Hamd, yalnızca Allah'adır.Salât ve selâm, Rasûlullah'a, âline, ashâbına ve onların yoluna uyanların üzerine olsun.

Hicrî 1407 yılının Şaban ayında S. Arabistan'ın Riyad şehrinde bazı müslüman kadınların bedenlerine giren bazı cinlerin, benim yanımda İslâm'a girdikleri haberini bazı yerel gazeteler kısa, bazısı da detaylı olarak yayınladı.

Riyad'da ikâmet eden Abdullah el-Amrî adlı kardeş, bedenine cin giren kadının üzerine okuduktan sonra, cine hitap ederek ona Allah'tan korkmasını hatırlatıp nasihat etmiş, zulmün haram ve büyük günah olduğunu kendisine haber vermişti.Kadının bedenine giren cin,kendisinin budist bir kâfir olduğunu söyleyince,Abdullah kardeş cinin kadının bedeninden çıkmaya dâvet etmiş, kadının bedenine giren cin de onun bu dâvetini kabul etmiş ve Abdullah kardeşin huzurunda İslâm'a girdiğini ilân etmişti.Daha sonra Abdullah kardeş, cinin İslâm'a girdiğini bizzat işitmek için; cini, kadının velisiyle birlikte yanıma gelmelerini istedi. Daha sonra yanıma geldiler.Ben, cine, kadının bedenine

¹ Hicrî 3.11.1408 yılında Şeyh Ali Tantâvî'ye gönderilen reddiye.

niçin girdiğini sorduğumda, o kadının bedenine niçin girdiğini bana kadının sesiyle söyledi. Ancak konuşması bir erkeğin konuşmasıydı, kadının konuşması değildi. Bedenine cin giren kadın, yanımdaki sandalyeye oturmuş, erkek ve kız kardeşi de adı geçen Abdullah kardeşle birlikte bazı hoca efendiler yanımdaydılar ve orada bulunan herkes olanları gözleriyle gördüler ve cinin müslüman oluşunu, konuşmasını işittiler. Kadının bedenine giren cin, Hindistan kökenli ve budizm dînine mensup olduğunu haber verince, ben de ona nasihat edip Allah'tan korkmasını, bedenine girdiği kadından çıkmasını ve ona zulmetmemesini nasihat ettim. Bunun üzerine o cin bana; *“İslâmın hak dîn olduğuna kanaat getirdim.”* diyerek İslâma girdiğini açıkça ilân etti.

Ben de kendisine, Allah'ın kendisine hidâyetinden sonra kavmini İslâm'a dâvet etmesini tavsiye ettim. O da bunu yerine getireceğine dâir bana söz verdi ve bedenine girdiği kadından ayrıldı. Ayrılırken de son söylediği söz; *“Esselâmu Aleykum”* oldu. Daha sonra kadın, alışılmış diliyle konuşmaya, yorgun ve bitkin bir durumdan selâmet ve rahata kavuştuğunu hissetmeye başladı. Bir ay veya bir aydan daha fazla bir süre sonra, iki kardeşi, dayısı ve kız kardeşiyle birlikte tekrar geldiğinde, bana sıhhat ve âfiyet

içerisinde olduğunu, Allah'a hamd olsun o cinin bir daha bedenine dönmediğini söyledi. Ben de ona cinin kendisinin bedenindeyken neler hissettiğini sorduğumda, dînimize ters gelen çok kötü şeyler düşündüğünü, budizm dînine ve bu dîn hakkında yazılmış kitapları okumaya meylettiğini bana haber verdi. Allah Teâlâ kendisini cinden kurtarıp bu kötü düşünceler de ortadan kalkınca, bâtil düşüncelerden uzaklaşarak eski hâline döndü.

Bana ulaşan habere göre, fazîletli âlim Ali Tantâvî böyle bir şeyin olamayacağını, bu olayın bâtil ve yalan olduğunu, bu konuşmaların kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini, gerçekte ise kadının konuşmadığını iddiâ etmiş. Bunun üzerine ben, kendi konuşmasının kaydedildiği kaseti istedim ve kasette iddiâ ettiği şeyi öğrenmiş oldum. Cinin kendisine birçok soru sormama ve cevabını da almama rağmen, bu konuşmanın kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini söylemesine çok şaşırdım. Onun bu davranışı, yanlışın en çirkin ve bâtili de hak göstermektedir.

Yine, bir insan aracılığıyla cinin İslâm'a girmesinin Allah Teâlâ'nın şu âyetine aykırı olduğunu iddiâ etmektedir:

﴿... وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

[سورة ص من الآية ٣٥]

“(Ey Rabbim!) Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın. Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.”¹

Şüphe yok ki bu, onun hatasıdır. Allah kendisine doğru yolu gösterir.

Yine bu anlayış, -Allah kendisini doğru yola iletir- bâtil bir anlayıştır. Çünkü cinin müslümanın aracılığıyla İslâm'a girmesinde Süleyman-*aleyhisselâm*-'ın yaptığı duâya aykırı bir durum söz konusu değildir. Nitekim birçok cin, Peygamber -*sallallâhu aleyhi ve sellem*-'ın aracılığıyla İslâm'a girmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ, Ahkâf ve Cin sûrelerinde bu durumu açıklamıştır.

Buhârî ve Müslim'in sahîhinde Ebû Hureyre'den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan hadîste, Peygamber-*sallallâhu aleyhi ve sellem*- şöyle buyurmaktadır:

“Şeytan (dün gece) bana göründü ve namazımı kesmek için üzerime hücum etti. Ancak Allah beni ona gâlip eyledi ve onu yakasından tutup öyle bir sıktım ki görmeniz için onu sabaha kadar caminin bir direğine bağlamaya azmettim. Ancak arada

¹ Sâd Sûresi:35

Kardeşim Süleymân-aleyhisselâm-'ın şu sözünü hatırladım: '-Ey Rabbim!-Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın.Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.' Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi."

Bu rivâyet, Buhârî'nin rivâyetidir.

Müslim'in rivâyeti ise şöyledir:

"Dün gece cinlerden bir şeytan namazımı kesmek için ansızın üzerime hücûm etti.Ancak Allah beni ona gâlip eyledi ve onu yakasından tutup öyle bir sıktım ki hepinizin onu görmesi için sabaha kadar onu mescidin direklerinden birisine bağlamaya azmettim. Ancak kardeşim Süleymân-aleyhisselâm-'ın şu sözünü hatırladım: '-Ey Rabbim!-Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın.Hiç şüphesiz ki sen,karşılıksız verensin, çok bahşedensin.' Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi."

Nesâî de Buhârî'nin şartına göre Hz. Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet ettiğine göre, Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* namaz kılarken şeytan yanına

gelince yakasından tutarak onu yere sermiş ve boğacak kadar boğazını sıkmişti.

Nitekim Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- hadîsin devamında şöyle buyurmaktadır:

“Öyle ki şeytanın dilinin soğukluğunu ellerimde hissettim.Süleymân-aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, insanların görmesi için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

İmâm Ahmed ve Ebû Dâvûd'un Ebû Saîd el-Hudrî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettikleri hadîste şu ibâre vardır:

“Ellerimi uzattım ve boğazını sıkmaya devam ettim.Öyle ki salyasının soğukluğunu baş parmağım ile işâret parmağımın arasında hissettim.”

İbni Hacer, Buhârî'nin sahîhinde 4.cilt, 487. sayfada yorumsuz bıraktığı hadîste olarak kesin bir şekilde Ebû Hureyre'den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiğine göre, o şöyle der:

“Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- zekât mallarını muhafaza etmem için beni tayin etti.Birisi yanıma geldi ve zekat malından avuçlamaya başladı.Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine dedim ki:Allah’a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’e şikâyet edeceğim.Bana; muhtaç durumda-

yım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için buna çok ihtiyacım var,deyince kendisini serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana:‘Ey Ebu Hureyre!Dün geceki esirin ne yaptı?’ diye sorunca, Ona şöyle dedim:Ey Allah’ın Rasûlü!Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım kendisini serbest bıraktım.Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘Bil ki o sana yalan söyledi, tekrar dönecektir.’ deyince, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’in sözü gereği, onun tekrar döneceğini anladım ve dönüşünü beklemeye başladım.Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı.Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine dedim ki:Allah’a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’e şikâyet edeceğim. Bana; beni bırak buna muhtacım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için benim buna çok ihtiyacım var ve bir daha dönmeyeceğim, deyince acıdım ve kendisini serbest bıraktım. Sabah olunca, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana:‘Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?’diye sorunca,Ona şöyle dedim: ‘Ey Allah’ın

Rasûlü!Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım ve kendisini serbest bıraktım. Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-:‘Bil ki o sana yalan söyledi,tekrar dönecektir’ deyince, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’in sözü gereği, onun tekrar döneceğini anladım ve dönüşünü üçüncü defa beklemeye başladım.Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı.Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine dedim ki: Allah’a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’e şikâyet edeceğim.Bana; beni bırak da Allah’ın sana fayda vereceği birkaç söz öğreteyim, dedi.Ben de : ‘O sözler nelerdir?’ diye sordum.Bana: ‘Uyumak için yatağına uzandığında Âyetel-Kürsî’yi sonuna kadar oku.Çünkü Âyetel-Kürsî’yi okuduğun sürece Allah tarafından gönderilen bir melek seni korur ve sabahlayıncaya kadar şeytan sana asla yaklaşılamaz’ deyince onu serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana: ‘Ey Ebu Hureyre!Dün geceki esirin ne yaptı?’ diye sorunca, Ona şöyle dedim: Ey Allah’ın Rasûlü!Allah’ın bana fayda vereceği birkaç söz öğreteceğini iddiâ etti.Ben

de onu serbest bıraktım. Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana: ‘O sözler nelerdir? diye sordu. Ben de dedim ki: Bana, uyumak için yatağıma uzandığımda Âyetel-Kürsî’yi başından sonuna kadar okumamı söyledi ve bana: ‘Böyle yaparsan, Allah tarafından gönderilen bir melek seni sabahlayıncaya kadar korur ve şeytan sana asla yaklaşılamaz’ dedi.

Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘Bil ki o sana doğruyu söyledi, ancak o çok yalancıdır. Üç gecedir kiminle konuştuğunu biliyor musun Ey Ebu Hureyre! diye sorunca, ben Ona: ‘Hayır’ dedim.

Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘O şeytandır.’ buyurdu.

Sahâbe-Allah onlardan râzı olsun- hayır olan her şeyi elde etmeye gayret ederlerdi.

Buhârî ve Müslim’in mü'minlerin annesi Safiyye'den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettikleri sahîh hadîste Peygamber -sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ)) [متفق عليه]

“Hiç şüphesiz ki, kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvesesi ve hilesi de insanın

damarlarında (öyle) dolaşır.”¹

İmam Ahmed Müsned adlı eserinin cilt: 4, Sayfa: 216'da sahîh bir senedle Osman b. Ebîl-Âs'tan-Allah ondan râzı olsun- şöyle rivâyet ettiğine göre, Osman b. Ebîl-Âs:

“Ey Allah'ın Rasûlü! Şeytan benimle namazım ve okuduğum Kur'an'ın arasına girmek istediğinde ne yapayım?” diye sordu.

Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-: *“O, Hinzeb adındaki şeytandır. Onun, seninle namazının veya okuduğun Kur'an'ın arasına girmek istediğini hissettiğinde onun şerrinden Allah'a sığın ve sol tarafına hafifçe üç defa tükür.”* buyurdu.

Osman b. Ebîl-Âs'tan-Allah ondan râzı olsun- şöyle der:

“Bunu yerine getirince, Allah Teâlâ o (sıkıntıyı) benden giderdi.”

Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunan sahîh hadîslerde sâbit olduğu üzere, her insanla birlikte bir melek ve bir şeytan beraber olur. Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem- bile aynıdır. Ancak Allah Teâlâ kendisine yardım etmiş, onunla beraber olan şeytan müslüman olmuş ve Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-'e hayırdan başka bir şey

¹ Buhârî ve Müslim

emretmemiştir.

Cinin insanın bedenine girebileceğine ve baygın hâle getirerek onu yere serebileceğine Allah Teâlâ'nın kitabı, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti ve ümmetin icmâi (oybirliği) delâlet ettiğine göre, ilim ehli olan birisi nasıl olur da böyle bir durumu ilimden ve hidâyetten yoksun bir şekilde inkâr edebilir?

Bilakis bu durum, ehli sünnet vel-cemaate aykırı hareket eden bazı bid'atçıları körü körüne taklit etmektir.

Her şeyde kendisinden yardım dilenen, ancak Allah'tır. Güç ve kuvvet, ancak Allah'tandır.

Kıymetli Okuyucu Kardeş,

Âlimlerin bu konudaki görüşlerini ve müfessirlerin Bakara Sûresinin 275. âyeti hakkındaki açıklamalarını Allah'ın izniyle sana zikredeceğim.

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ [سورة البقرة من الآية: ٢٧٥]

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar.”¹

Ebû Câfer İbn-i Cerîr et-Taberî-Allah ona rahmet etsin- bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Yani (fâiz yemesi sebebiyle) şeytan onu dünyada aklını ifsad eder. Onun boğazını sıkarak ﴿مِنَ الْمَسِّ﴾

“delirmesinden” dolayı yere seren, yine şeytandır.”

İmam Beğavî de bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytanın çarpıp deli ettiği kimselerin kalktığı gibi kalkarlar.”

﴿مِنَ الْمَسِّ﴾ lafzını ise “delilik” olarak tefsîr etmiştir.

Bir kimse delirdiği zaman, onu cin çarptı denir.

¹ Bakara Sûresi:275

İbni Kesîr de bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Fâiz yiyenler, kıyâmet günü kabirlerinden saraya yakalanan ve şeytanın çarptığı kimselerin kalktıkları gibi kalkarlar. Bu durum, kabrinden çirkin bir şekilde kalkacak olmasından dolayıdır”.

Abdullah b. Abbâs-Allah ondan ve babasından râzı olsun- bu konuda şöyle der:

“Fâiz yiyen kimse, kıyâmet günü boğazı sıkılan deli gibi haşr olur”.

İbn-i Ebî Hâtim de şöyle der:

“Avf b. Mâlik ve Saîd b. Cubeyr, Suddî, Rabî’ b. Enes, Katâde ve Mukâtil b. Hayyân gibi kimselerden buna benzer şeyler rivâyet edilmiştir”.¹

İmâm Kurtubî de yukarıdaki âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Bu âyet, cinin insanı sar’aya tutabileceğini inkâr eden, bu fiilin insanın tabiatından olduğunu, şeytanın insanın içerisine giremeyeceğini ve insanı çarpamayacağını iddiâ eden kimsenin sözünün geçersiz olduğunu gösterir.”

Müfessirlerin bu anlamdaki sözleri pek çoktur. Dileyen bu sözleri arayıp bulabilir.

¹ İbni Ebî Hâtim’in sözü burada bitmektedir.

Şeyhul-İslâm İbni Teymiyye-Allah ona rahmet etsin- “İdâhud-Dilâle fî Umûmir-Risâle lis-Sekaleyn” (Mecmûul-Fetâvâ cilt: 19, sayfa:9-65’te bulunan sözünün devamında) şöyle der:

“Bundan dolayı, Mu’tezile’den Cubbâî, Ebû Bekir Râzî ve başkaları saraya yakalanmış birisinin bedenine cinin girebileceğini inkâr ettiler. Ancak cinin varlığını inkâr etmediler. Çünkü onlar bu konuda hatalı da olsalar, cinin insanın bedeninde görünmesi konusunda Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’den naklolunan haberler, cinin görünmesi konusunda haber verilen naslar gibi değildir. Bundan dolayı, Ebul-Hasen Eş’arî “Makâlâtü Ehli-Sünneti vel-Cemaah” adlı eserinde şunu zikreder:

“Ehli Sünnet vel-Cemaat, Allah Teâlâ’nın:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ

مِنَ الْمَسِّ﴾ [سورة البقرة من الآية: ٢٧٥]

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar”.

emri gereği, saraya yakalanmış birisinin bedenine cinin girebileceğini söylerler.

İmam Ahmed'in oğlu Abdullah der ki:

“Babama, bazı insanlar cinin insanın bedenine giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, diye sordum.”

Bana; *“Yalan söylüyorlar, oğlum. Kendisinin dili ile konuşan cinin tâ kendisidir, dedi.”*

Bu konu adı geçen kitapta detaylı olarak açıklanmıştır.

Şeyhul-İslâm İbni Teymiyye-Allah ona rahmet etsin-
“Mecmûul-Fetâvâ” adlı eserinde 24. cildin 276 ve 277. sayfalarında şöyle der:

“Cinin varlığı, Allah'ın kitabı Kur'an ve Rasûlünün sünneti, ilk müslümanlar ve imamların ittifakıyla sâbittir. Aynı şekilde cinin insanın bedenine girebileceği, ehli sünnet âlimlerinin ittifakıyla sâbittir. Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ

مِنَ الْمَسْرِ﴾ [سورة البقرة من الآية: ٢٧٥]

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar”.

Buhârî ve Müslim'in sahîhlerinde rivâyet olunan hadîste Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ)) [متفق عليه]

“Hiç şüphe yok ki kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvese ve hilesi de insanın damarlarında (öyle) dolaşır.”¹

Yine İmam Ahmed'in oğlu Abdullah der ki:

“Babama; bazı insanlar, saraya yakalanmış birisinin bedenine cinin giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, diye sordum.”

Bana; “Yalan söylüyorlar, oğlum. Kendisinin dili ile konuşan cinin tâ kendisidir, dedi.”

İmam Ahmed'in dediği şey, bilinen bir şeydir. Çünkü bir kimse saraya yakalandığı zaman, konuştuğunda ne dediği anlaşılmaz. Öyleki saraya yakalanan kimsenin vücûduna vurulan büyük darbenin aynısı bir deveye vurulsa, devenin vücûdunda büyük bir iz bırakırdı. Bununla birlikte saraya yakalanan kimse, kendisine vurulan darbeyi hissetmez ve ne konuştuğunu da anlamaz. Saraya yakalan kimse, yanında bulunan sağlam insanla birlikte üzerinde oturduğu halıyı bile çeker, aletlerin yerini değiştirir, bir yerden başka bir yere nakleder ve bunun gibi daha pekçok şeyi yapar. Bu durumu gören birisi, saraya yakalanan birisinin diliyle

¹ Buhârî ve Müslim

konuşanın ve bu eşyaları yerinden hareket ettirenin insandan başka bir varlık olduğunu yakînen bilir.

Sara'ya yakalanan birisinin bedenine cinin girebileceğini hiçbir İslâm âlimi inkâr etmemiştir. Her kim, bunu inkâr eder ve şeriatın bunu yalandığını iddiâ ederse, İslâm şeriatına iftirâ etmiş olur. Şeriatta bunun olamayacağına dâir hiçbir delil yoktur.

İmam İbnil-Kayyim-Allah ona rahmet etsin- “Zâdul-Meâd” adlı kitabının cilt: 4, sayfa: 66-69'da şöyle der:

“Sara iki türlüdür:

Birincisi: Yeryüzündeki pis rûhlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığı.

İkincisi: Kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığı.

Bu ikinci kısmın (zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının) nedeni ve nasıl tedâvi edilmesi gerektiği hususunda doktorlar gerekeni açıklamışlardır.

Yeryüzündeki pis rûhlar yâni cin şeytanlarının insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığına gelince, ileri gelen doktorlar ve akıl sahipleri bunu reddetmeyip

kabul etmekte ve bunun tedâvisinin cinlerin tesirlerini ortadan kaldırmak sûretiyle onların fülllerine karşı koymak ve bu fülleri boşa çıkarmak, ancak cinlerin kendilerinden kaçtığı melekleri kullanmakla mümkündür. Bu ise, Allah'a ibâdet etmek ve Kur'an okumak gibi, insanı Allah'a yaklaştıran amelleri yerine getirip şeytanların amellerine karşı koymakla mümkündür.

Bokrat, bazı kitaplarında bu konuya değinmiş ve bazı sara hastalıklarının tedâvisi hakkında şöyle demiştir:

"Bu tedâvi şekli, ancak kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının tedâvisinde yararlı olur.

Yeryüzündeki pis rûhlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığına gelince, bunun tedâvisinde bu ilâç (günümüzde kullanılan tıbbî ilaçlar) yararlı olamaz.

Bilgisiz, hakîr ve sefîl doktorlara ve inkârcılığın fazîlet olduğuna inananlara gelince, bunlar yeryüzündeki pis rûhların yâni cinlerin insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığını inkâr etmekte ve cinlerin sara hastalığına yakalanan kimsenin bedeninde etkili olabileceğini

itiraf etmemektedirler. Bu ise onların bilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. Bundan dolayı tıbben üretilen ilaçlar bu hastalığı gideremez. Görünen ve varolan şey, bunu göstermektedir. Sara hastalığının, bazı kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle olduğunu söylemeleri, her yönüyle değil de sadece bir yönden doğrudur.....”

Ardından şöyle der:

“İnkârcı doktorlar çıkmış ve sadece zehirlenme ve buna benzer hastalıklar gibi, insanın bedenine giren hastalıkların olabileceğini söylemişlerdir.

Cinleri ve onların etkileri hakkında akli ve bilgisi olan bir kimse bu doktorların bilgisizliğine ve akıllarının yetersizliğine gülüp geçer.

Bu hastalığın tedâvisi iki yönden mümkündür:

Birincisi: Sara hastalığına yakalanan kimse yönünden.

İkincisi: Sara hastalığına yakalan kimseyi tedâvi eden yönünden.

Sara hastalığına yakalanan kimsenin tedâvisi, onun bedenini güçlü, cinleri yaratan Allah Teâlâ'ya karşı doğru bir îmana sahip olması ve şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan sahîh duâ ve zikirleri okurken diliyle kalbi

birbirine uyması yâni diliyle okurken kalbi de ona muvafık olması gerekir. Bu, bir tür savaştır.

Çünkü düşmanına karşı savaşılan kimse, şu iki şeyle silahlanmazsa, düşmanına gâlip gelemaz:

Birincisi: Beden olarak sağlıklı ve silahının iyi olması.

İkincisi: Bileğinin güçlü olması gerekir.

Bu iki silahtan birisi olmazsa, o silah düşmana pek fazla tesir etmez.

Bir silah düşmana tesir etmediğine göre, iki silahtan mahrum olan ve kalbi tevhidden, Allah'a tevekkülden ve O'na yönelmekten uzak bir şekilde harabe hâline gelmiş ve silahsız kalmış bir kimsenin hâli nice olur.

İkincisi: Sara hastalığına yakalan kimseyi tedâvi eden kimsenin de yukarıda belirttiğimiz iki silahla silahlanması gerekir. Öyle ki sara hastalığına yakalanan hastaları tedâvi eden bazı kimseler, onları tedâvi ederken, hastanın bedenine giren cine; "Onun (hastanın) bedeninden çık" veya "Bismillah" veyahut da "Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" demekle yetinmektedirler.

Nitekim Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem- cine hitâben şöyle derdi:

"(Oradan) çık. Ey Allah'ın düşmanı! Ben Allah'ın

elçisiyim.”

Şeyhimiz İbn-i Teymiyye’yi sara hastalığına yakalanan kimsenin bedenine giren cinle konuşmak için birisini yolladığına şâhit oldum.O kimse, cine şöyle dedi:Şeyhimiz sana (onun bedeninden) çıkmanı söyledi.Çünkü böyle yapman sana helâl değildir.Bunun üzerine saraya yakalanan kimse kendine geldi.Bazan şeyhimiz bizzat kendisi cinle konuşur, bazan da cin güçlü olur ve ancak ona vurmakla hastanın bedeninden çıkardı.Sara hastalığına yakalanan kimse kendine geldiğinde herhangi bir acı hissetmediğini biz ve bizden başka kimseler defalarca şâhit oldular.”

Devamla şöyle der:

“Özetle söylemek gerekirse, bu tür sara hastalığını ve tedâvi şeklini ancak ilim, akıl ve bilgi yönünden nasibi olmayan kimse inkâr eder.

Cinler genellikle,dîni yönden zayıf,kalbi Allah’tan uzak, dilleri zikirden, şeytanın şerrinden Allah’a sığınılan nebevî duâlardan ve îmândan yoksun olan kimselere musallat olurlar.Böyle olunca cin, insanı silahsız olarak bulur. Bazan da onu çırılçıplak bir halde bulur ve onun bedenine girerek ona tesir eder.”¹

¹ İbn-i Kayyim’in-Allah ona rahmet etsin- sözünden kastedilen şey burada bitmektedir.

Cinin, insanın bedenine girebileceğine dâir zikrettiğimiz şer'î delillerle ehli sünnet âlimlerinin bu konudaki icmâî, cinin insanın bedenine girebileceğini inkâr edenin sözünün geçersiz ve fazîletli âlim Ali Tantâvî'nin bu olayı inkâr etmekte hatalı olduğunu okuyanlara gösterir.

Fazîletli âlim Ali Tantâvî, kendisine ne zaman gerçeği gösterecek birisi olursa, hakka döneceğine dâir söz verdi. Zikrettiğimiz şeyleri okuduktan sonra kendisinin doğruya döneceğini ümit ederim.Allah Teâlâ'dan, bizi ve kendisini hidâyet ve başarıya iletmesini dilerim.

Ayrıca, S. Arabistan'da yayınlanan Nedve gazetesinin 14.10.1407 hicri yılında Dr. Muhammed İrfan'dan naklettiği habere göre, Dr. Muhammed İrfan cinnet sözcüğünün tıb dilinden kaldırıldığını, cinin insanın bedenine girmesinin ve bedenine girdiği insanın diliyle konuşmasının ilmî olarak yüzde yüz yanlış olduğunu iddiâ etmesinin hepsi bâtıldır.

Bütün bunlar, adı geçen doktorun ehli sünnet âlimlerinin kabul ettiği şer'î ilimler hakkındaki yeterli bir bilgiye sahip olmamasından kaynaklanmaktadır.Birçok doktorun bunu bilmemesi, cinin insanın bedenine giremeyeceğine delil teşkil etmez.Bilakis, doğruluk, emânete riâyet ve dînî konularda yeterli bilgiye sahip olmakla bilinen İslâm

âlimlerinin bu konuda bilgili olduklarına, kendilerinin de büyük bir cehâlet içerisinde olduklarına delil teşkil eder.

Bu, Şeyhul-İslâm İbni Teymiyye'nin naklettiği gibi, ehli sünnet âlimleri bu konuda oybirliğine varmışlardır.

Aynı şekilde Ebul-Hasen Eş'arî'den nakledildiğine göre, ehli sünnet âlimlerinden de böyle nakletmiştir.

Yine, Hanifî âlimlerinden Ebû Abdillâh Muhammed b. Abdillâh eş-Şelebî'nin (ölümü:Hicrî 799) "*Âkâmul-Mercân fî Ğarâibil-Ahbâr ve Ahkâmil-Cân*" adlı kitabının 51. bâbında Ebul-Hasen el-Eş'arî'den bunu nakletmiştir.

İbni Kayyim'in-Allah ona rahmet etsin- daha önce zikredilen sözünde olduğu gibi, doktorların ileri gelenleriyle akıl sahipleri bu olayı inkâr etmeyip kabul etmektedirler.Bunu ancak bilgisiz, seviyesiz ve inkârcı doktorlar inkâr ederler.

Okuyucu Kardeş!

Hak olarak zikrettiğimiz şeylere sımsıkı sarılman ve bunu böyle bilmen gerekir.Bu konuda bilgisizce konuşan doktorlara, Mu'tezile ve onlar gibi bidat ehli olan grupları taklit eden bilgisiz doktorlara veya başkalarına aldanmamalısın.

Her işte yardım yalnızca Allah Teâlâ'dan dlenir.

UYARI

Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem-'den zikrettiğimiz sahîh hadisler ve ilim ehlinin görüşleri göstermektedir ki, cinle karşılıklı konuşmanın, ona nasihat etmenin, ona hakkı hatırlatmanın, onu İslâm'a dâvet etmenin ve onun bu dâvete icâbet etmesinin, Allah Teâlâ'nın Süleyman-aleyhisselam-hakkında Sâd sûresinde belirttiği hususa aykırı bir durum sözkonusu değildir.

Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmaktadır:

﴿... وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَتَّبِعُنِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

[سورة ص من الآية: ٣٥]

“ (Ey Rabbim!) Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın. Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.” ¹

Aynı şekilde, bir insanın cine iyiliği emretmesi ve onu kötülükten alıkoyması, girdiği insanın bedeninden çıkması halinde ona vurması, yukarıda zikredilen âyete aykırı değildir. Bilakis bu, insana karşı yapılan gibi, saldırganı savmak, mazlûma yardım etmek, iyiliği emredip kötülükten alıkoymaktır.

¹ Sâd Sûresi:35

Daha önce de zikredilen sahih hadiste bildirildiği gibi, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

“Şeytanı yakasından tutup öyle bir sıktım ki dilinin soğukluğunu ellerimde hissettim.Şayet kardeşim Süleymân-aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, insanların onu görmesi için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

Müslim’in Ebud-Derdâ’dan-Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadiste ise, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

“Allah’ın düşmanı İblis elinde bir ateş parçası ile geldi ve o ateşi yüzüme tutmak istedi.Ben de ona üç defa; ‘Senin şerrinden Allah’a sığınırım’ dedim.

Sonra ona üç defa; ‘Seni Allah’ın tam lânetiyle lânetliyorum”dedim, ancak yine çekilmedi.Sonra onu tutup bağlamak istedim, ancak Allah’a yemin ederim ki kardeşim Süleymân-aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, Medine’nin çocukları onunla oynaması için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

Bu anlamdaki hadisler ve aynı şekilde İslâm âlimlerinin görüşleri pek çoktur.

Şimdiye kadar zikrettiğimiz şeyler, gerçeği öğrenmek isteyen için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ederim.

Allah Teâlâ'dan güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını vesîle kılarak, bizleri ve diğer bütün müslümanları dîninde bilgili kılmasını ve bizleri bu dînde sâbit kılmasını dileriz.

Söz ve davranışlarımızda hepimize doğruyu bulmayı, bizleri ve bütün müslümanları Allah'ın dîninde bilgisizce konuşmaktan ve bilmediğimiz şeyleri inkâr etmekten korumasını dilerim.

Allah Teâlâ bunun sahibidir ve O'nun buna gücü yeter.

Allah'ın salât ve selâmı, Allah'ın kulu ve elçisi olan Peygamberimiz Muhammed'e, âline, ashâbına ve ona en güzel bir şekilde uyanların üzerine olsun.

İÇİNDEKİLER

<i>Sihir yapmakla kâhinlikte bulunmanın hükmü ve bununla ilgili şeyler</i>	<i>3</i>
<i>Kadının kocasına sihir yapmasının hükmü</i>	<i>25</i>
<i>Sihirbaz ve kâhinlere giderek onlara bir konuda sormanın hükmü</i>	<i>30</i>
<i>Hastalarını tedâvi ederken cinleri kullanan halk arasında doktor bilinen kimseye gitmenin hükmü</i>	<i>36</i>
<i>Sihrin dîni tedâvisi nasıl olur</i>	<i>39</i>
<i>Cinin insanın bedenine girebileği gerçeğini beyan etmek ve bunu inkâr edene verilecek reddiye</i>	<i>47</i>
<i>Uyarı</i>	<i>70</i>
<i>İçindekiler</i>	<i>73</i>

حُكْمُ الشَّجَرِ وَالْكَهَانَةِ

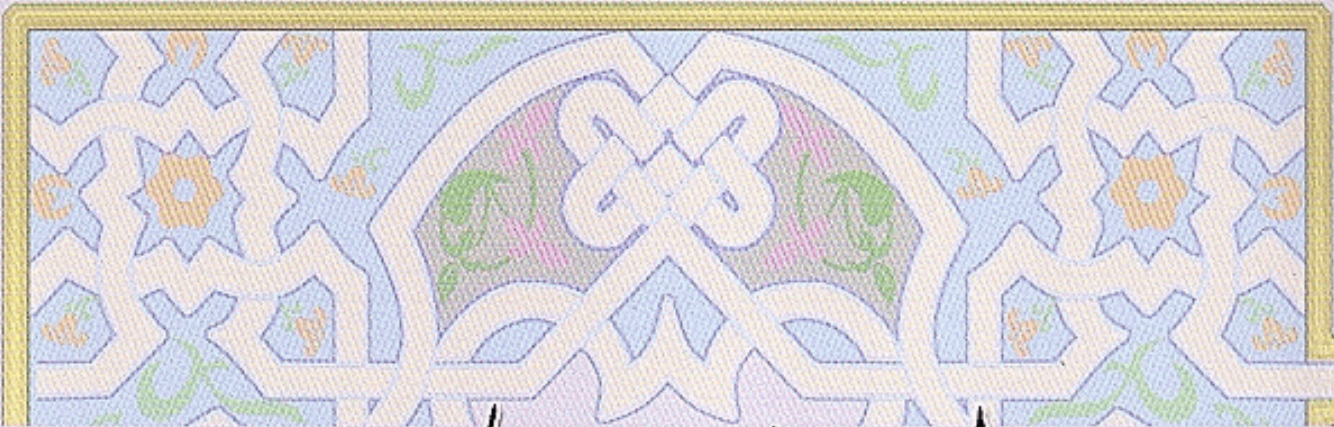
قَالِبِ

عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَانٍ

الْمُتَرْجِمِ

مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ

بِاللُّغَةِ الْإِسْرَائِيلِيَّةِ

جامع السحر والكهانة

قائِم

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

المترجم

محمد صالح المنجد

باللغة العربية

